

RENOVACIÓ

Setmanari Nacionalista Republicà

Any I.—TARRAGONA, 7 desembre de 1913.—Núm. 22.

Joventut N. R.

Deixàvem sentada en nostre darrer article, la orientació política de nostra Joventut; ara exposarem la necessitat de propagar-la.

Els nostres ideals polítics son ben avançats, i tot lo avançat, per rahó natural, porta un grau més de perfecció que lo que en el mateix ordre li fou anterior; es per xò que nostres idees son perfeccionades, son modernes. Tota persona culta, tota persona instruída que estiga exenta de prejudicis, que no estiga lligada per compromisos morals o materials creats que s'imposin a la seva voluntat, sabrà escullir d'entre totes les manifestacions de la vida i medis per a seguir-la, aquells o aquelles, que presentin mes garanties de perfecció; i considerant en el terreny de la política, la forma republicana i nacionalista la mes perfecta (avui per avui), devindrà forçosament un perfecte correligionari nostre.

La certesa d'això la veiem entre nosaltres. Les poblacions on s'hi conten més afiliats republicans, son aquelles que més cultura i més instrucció tenen llurs moradors; i on més atrasats son en sentiments polítics, es on l'educació i l'instrucció son desconegudes, per que allí, no hi ha arribat encara la llum del progrés. De manera, que per a fer partidaris nostres, serà necessari, no sols propaganda política, si no, d'un modo especialíssim, obra cultural. Nostra tasca, a casa i fora de casa, es la cultura.

La cultura abraça tots els rams del saber humà, però d'un modo especial, aquella tècnica que fa d'un home rústic i abandonat, un ser, si no instruídíssim, al menys completament presentable i capaç de conviure entre persones ben educades. D'un modo directe ajuden a obtindre aquets resultat, l'estímul a les coses justes, a la bellesa de totes les arts i a la vocació de lo perfecte.

Nostres passos han d'ésser encaminats a fomentar, la doctrina política, les belles arts i les causes justes.

Les conferencies de tota mena han d'ésser el nostre ideal. Donant conferencies, a l'ensem que aprenem en noves fonts de coneixements, ens aixequem molt pel damunt de la majoria de ciutadans i donem un bell exemple de cultura. Es fent conferencies com hem d'arrelar les nostres conviccions polítiques.

Les excursions instructives i artístiques son un altre potent auxiliar de nostra causa; un dia visitant un centre fabril, fent-ho després a una institució econòmica i mes tard a un centre docent; organitzant avui una excursió a qualche monastir d'aquests que tenim enclavats dintre nostra província i que sent verdaderes riqueses artístiques, resten desconeguts a gran part de tarragonins; acompanyant demà al gloriós Orfeo nostre en una de ses artístiques passejades i cercant arreu que sia tot lo que representi vestigi d'art o símbol de bellesa, apendrem a sentir-la, a distingir-la la bellesa; i ànima que sab rebre sensacions al trobar-se en contacte amb una obra hermosa, no es un ànima vulgar, un ànima materialista, es ànima somblim, ànima culta.

La cultura també pot ajudar-nos molt en nostra tasca política, fent-ho de tal manera que vigoritza la raça fent-la més apta a llurs adeptes. Els acostuma a regir-se i a fer tots els actes en armonia amb un rigorós disciplinament, tot lo que se regeix per disciplina implica un cert respecte i no al freg i fet a les seves.

Però, no ens oblidem mai i no fem de menjar una cultura que no ens serveixi de base i de fons. La cultura que patim a Tarragona, ha de ser una cultura que tots i cada hù de nosaltres pui

el seu petit esforç, el seu grà d'arena a l'obra que amb tan de coratge hem comensat; no esperant que tot ens ho donguin fèt, si no fent-ho entre tots, que l'èxit o el fracàs a tots ens pertany per igual. Així lograrem que la Joventut nostra, devinga la Gloriosa Joventut Nacionalista Republicana de Tarragona.

UN DE LA COLLA.

* * *

Fem via

Sortosament van desmentint-se'ls rumors segons els quals era inevitable la desfeta del gran partit d'Unió Federal Nacionalista Republicana, com a conseqüència del resultat de les darreres eleccions municipals a Barcelona. I així havia d'ésser. El guanyar o perdre unes eleccions, podrà influir i influirà segurament en la marxa d'un partit concient; però mai serà la determinant de la seva existencia. Una lliçó, una experiència, constitueix un avís, que les organitzacions sèries aprofiten per a seguir actuant amb més fè i entusiasme que mai.

I cal remarcar un fet per a oposar-lo a la derrota ben circumstancial de les forces de l'U. F. N. R. a Barcelona; i es que en el restant de Catalunya, on el nostre partit ha pogut lluitar, ha obtingut esplèndides victories. Tant es així que si's fes una acàbada estadística, resultaria sense cap mena de dubte que cap partit polític català ha lograt treure triomfants tan gran nombre de candidats com el nostre. Se pot dir que, exceptuant Barcelona, el nacionalisme republicà ha sortit victoriós arreu.

Clar es que lo que succeeix a Barcelona, pel ressó que té a Catalunya i a fora d'ella, es d'una grandíssima transcendència. Però no es aquesta la primera vegada ni serà segurament la última en que, políticament, Barcelona aparegui com divorciada del reste de Catalunya. Precisament en les passades eleccions li ha passat a la Lliga Regionalista tot lo contrari de l'U. F. N. R.; ha triomfat a Barcelona, però es ben migrada, potser més migrada que mai, la representació que ha assolit en les demés poblacions catalanes.

Nosaltres no hem volgut ocupar-nos de lo que s'ha donat en anomenar crisi del nacionalisme republicà. Creiem que'l problema del nostre partit a Barcelona es una qüestió exclusivament local que sabran resoldre amb el patriotisme i seny que tothom els regoneix els directores prestigiosos del nostre partit i les entusiastes i conscientes masses que'ls segueixen. Perque uns i altres al veure la florida esplèndida dels ideals nacionalistes republicans en tota la terra catalana, comprendran que ara més que mai es necessari l'enfortiment i l'actuació decidida del catalanisme lliberalíssim, únic que pot conseguir l'implantació de la més racional i més ample autonomia.

* * *

Els estudiants

El conflicte estudiantil a Barcelona, Madrid, etc., ens porta a la memoria lo següent:

En temps de Guillem I, Rei de Prussia i Emperador d'Alemanya, hi hagué una gran vaga al districte d'Essen amb les consegüents violències, sortida de tropes al carrer, pedrades i descàrregues, morts i ferits. L'Emperador, home humanitari, veient que'l conflicte no's solucionava, envià son amic íntim, el General Von Blumenthal, que havia sigut qüef de l'Estat Major Prussià durant la guerra Franco Prusiana. Von Blumenthal, home de molt talent i energia, als pocs dies havia restablert la tranquil·litat, i envià un telegrama a l'Emperador dient: «Alles ru-

hig nur die Behörden» que traduït literalment vol dir: «Tot quiet menys les Autoritats».

Lo que acabem de relatar ens ho contà el nebot del general, afegint que'l telegrama va fer soroll i va ésser una bona lliçó a les Autoritats que, moltes vegades, per excés de zel i manca de talent, creen conflictes amb les violències de la policia, essent sovint els primers perturbadors del l'ordre públic.

A propòsit de Policia y Estudiants, també ens vé a la memoria que als Colegis de les Universitats d'Oxford y Cambridge tenen policia especial pagada pels dits Colegis. Els estudiants anomenen *Bulldogs* als dits policies universitaris, emprò els respecten, car son de casa i'ls coneixen i fins els aprecien, puig les condicions de cultura dels *Bulldogs* els fan estimar. El resultat es evitar conflictes i violències amb la policia de la ciutat. El professorat veu amb molt mals ulls l'intervenció de la policia ordinària amb els estudiants; per xò tenen els *Bulldogs*.

No's podría fer quelcom de semblants a les Universitats d'aquest país i s'evitarien espectacles denigrants de pedrades a la Guardia civil que no fou mai creada per tractar amb estudiants? Després de les pedrades venen els tocs d'atenció ab las consegüents descàrregues de Mausers. Uns sembla que'l Senyor Mauser a l'inventar son fusell no pensá que's pogués emplear per fer descàrregues dintre una ciutat, puig les bales van massa lluny i podem fer mal a vehins que res han fet per que una bala perduda els mati o fereixi dintre de llurs cases.

* * *

Lliga per a la defensa dels drets de l'home

S'ha constituït a Madrid i cada dia va guanyant adeptes i extenent la seva acció per totes les poblacions més importants d'Espanya, la «Lliga espanyola per a la defensa dels drets de l'home». En ella s'intenta acoplar tots els elements avançats, col·lectivitats i individus que sentin amor al progrés i a les llibertats obtingudes a costa de tants sacrificis, treballant per a son manteniment a l'ensem que per a la seva expansió.

Heus-aquí'ls principals paragrafs de la circular que acaba d'endreçar per a recullir adhesious:

«Los partidos políticos, las sectas religiosas, y otras asociaciones humanas se proponen fines múltiples y complejos que abarcan a veces toda la vida moral de sus adeptos o cuando menos implican su colaboración en numerosos problemas de la evolución social, (político, económico, cultural, etc.). Por el contrario la *Liga para la defensa de los derechos del hombre* sólo se encamina a la consecución de un objeto determinado, que interesa igualmente a hombres de diversas religiones y partidos políticos y a individuos y agrupaciones de todo género, pues el fin de ella es precisamente la defensa de los derechos individuales inherentes a la personalidad humana que, por ser considerados anteriores a toda legislación y convención social, se han llamado por antonomasia inalienables e ilegislables y que históricamente se fundan en los principios de justicia comunes a todos los pueblos civilizados.

La *Liga* sólo se propone, la defensa del derecho, no en modo alguno la conquista del poder, y en esto se distingue precisamente de todo partido político. Es, por tanto, la *Liga* una asociación fuera de dichos partidos y colocada entre unos y otros y por encima de todos ellos, y a su obra pueden concurrir todos los que aspiren al fin concreto de afirmar y extender los derechos del hombre, sin renunciar a sus compromisos de escuela, religión o bando político.

Por la misma causa la *Liga* tiene un carácter inter-

nacional por que los derechos del hombre en cuya defensa se esfuerza, son precisamente postulados comunes en el derecho de todas las naciones europeas y sus colonias emancipadas. Tiende pues la *Liga a europeizar* nuestra España, incorporándola a la vida moderna de Europa, no entendida como expresión geográfica sino de cultura y civilización. Para marcar este sentido, se ha adoptado la denominación misma de las ligas análogas de Francia, Bélgica y otras naciones y se trabajará activamente por estrechar nuestras relaciones con estas asociaciones similares ya establecidas.

En suma, pueden concretarse las finalidades de esta *Liga* de la siguiente manera; su objeto es:

1.º *Defender las libertades públicas* y sobre todas la *libertad de conciencia*; 2.º procurar la conquista de aquellos derechos que, siendo patrimonio común de todos los pueblos de la Europa culta, aún no han sido consignados en nuestra legislación; 3.º dedicarse a la defensa permanente de los que están escritos en nuestros Códigos; y 4.º prestar amparo a todos los afiliados que por sus ideas sufran persecuciones y atropellos, para lo cual se formará un cuerpo de letrados que los defiendan ante los Tribunales y promueva en su nombre cuantas acciones procedan.»

* * *

De cultura catalana

Una bona mostra de l'excel·lent acollida de que està éssent objecte l'obra d'En Cebrià Montoliu «Walt Whitman: L'home i la tasca», publicada per la «Societat Catalana d'Edicions», ens l'ofereix un article sobre'l dit llibre que inserta en dels principals diaris d'Alemanya «Der Tag» (19 d'octubre), degut a la valenta ploma del famós crític Johannes Schlaf.

Després de remarcar, tot congratulantse'n, el fet que l'obra d'En Montoliu revela, o sigui la ràpida difusió en els països neolatins de lo que aquell autor ne diu l'esperit del «Nou Món», i de la «Nova Humanitat», (Neumenschentum) que han trobat llur més alta representació en la obra d'En Whitman, diu a posta del llibre d'En Montoliu el seu crític alemany:

«Es un llibre que revela, per a un llafí, una portentosa i una clara intel·ligència del peculiar esperit germànic-anglo-saxó, i sobre tot del modern nou humanisme de la personalitat d'En Whitman i del contigut estètic i ètic de la seva poesia, alhora que una acurada i científica labor que s'estén fins a les particularitats filològiques..»

»La traducció d'En Montoliu i la seva nova obra sobre En Whitman satisfàn per cert tots aquets moviments; i la darrera constitució, ço que no és poca lloança, un digne parió de la gran biografia d'En Bazalgette.

»A tots aquells que s'interessen per En Whitman i la seva tant sorprenet concordància orgànica amb el nou esperit de la cultura europea, de bon grat, amb això, els recomano l'atenció sobre el llibre d'En Montoliu.»

Una sola remarca ens permetrem fer al savi polígraf, autor de les ratlles precedents, respecte a una petita inexactitud en son article, quan diu allí que la traducció que En Montoliu publicà de «Fulles d'herba» en 1909 (Biblioteca popular de L'Avenc) aparegué després d'una selecció castellana d'Armando Vasseur; ja que aquest darrer llibre no ha aparegut sinó pocs mesos ha en una edició sense data feta per la casa Sempere i C.ª, de Valencia, amb un pròleg del traductor datat en Febrer de 1912. Es per tant la traducció catalana d'En Montoliu molt anterior a la castellana d'En Vasseur, si és que algú valor literat pot donar-se a aquesta obra inexacta i de segona mà, que reproduïx àdhuc les errades de la traducció francesa d'En Bazalgette i que ha merescut les més severes crítiques d'autoritats com la del mateix Bazalgette i la del nostre amic castellà N'Enric Díaz-Canedo en un article publicat en la «Revista de Libros».

Deixant de banda tota qüestió de punt, en honor de la veritat hem de fer constar que no sols la traducció i l'estudi d'En Whitman en llengua catalana pel nostre amic Cebrià Montoliu són els primers llibres, cadascú en son respectiu gènere, apareguts en terra hispànica, sinó que àdhuc la seva traducció de 1909 coincidí exactament amb la traducció francesa d'En Bazalgette.

D'El Poble Català.

La Crisi de la Pesca

Per als nostres pescadors

Es de doldre que'ls nostres pescadors, tant braus i valents de mena, quan se tracta de lluitar amb els embats del mar i contra lo més indòmit que la natura els te resservats, se mostrin tant poc amatents a la defensa de llurs interessos, tot just ara que la crisi de la pesca s'accentúa cada dia més.

Ho dèiem no fa gaire des de aquestes mateixes planes. La crisi, entre altres circumstàncies, prové més principalment de la manca de compliment a la llei que senyala les èpoques de la veda. De la manca d'aital compliment, ne dimana el pitjor mal, puig una vegada permesa o tolerada la pesca de la vaca en els mesos d'estiu, per llògica fatal ne vé després, quan se pesca al bou, l'escassetat del peix, i amb l'escassetat, la puja en el preu, la que no compensa, ni de bon tròs, els beneficis de quan hi ha abundor com solia succeir anys enrera.

Les queixes i les lamentacions dels pescadors son sempre al hivern, que es quan s'ha agafat més peix; pero vé l'estiu i llavors regna la més gran de les anarquies, i tots, i cada hù d'ells, fá çò que més els plau.

Creiem que's arribada l'hora de que'ls nostres mariners estudiïn amb tota consciència el seu problema, convençuts com estem de que cada comarca ne te un i distint del de la comarca veïna.

Les lleis marítimes, com la quasi majoria de lleis espanyoles, adolèixen del vici del uniformisme. D'aquí'l gran desgabell administratiu i polític i d'aquí els grans errors i les injustícies. Per això precisa demanar la rectificació o la anulació, si convé, de lo caduc, i laborar diàriament per a la implantació d'altres disposicions que estigan mes en consonància amb els temps i les necessitats d'avui. Així ho han entés els pescadors de la costa brava de Catalunya, i'ls de Vilanova finses a Barcelona.

Fá uns dies que'ls pescadors de la majoria de pobles de la costa de Llevant i de la de Ponent, se van reunir, en unió dels seus respectius Alcaldes, a la Diputació provincial de Barcelona per a tractar de conjurar la misèria que'ls assota de fa molt de temps. En realitat que'l problema pesquer d'aquells no es el de Tarragona, ni'l de la Cala; però així i tot, convé que'ls nostres mariners s'enterin de lo acordat en aquella reunió per sí els interessa pendre part en el qüestionari a discutir, el qual, poc mes, poc menys, dirà així: Si's creu pertinent l'extinció dels dofins; medis pràctics per acabar-los; si's considera que la reglamentació actual de la pesca s'ha de mantenir integralment o s'ha de modificar amb caràcter general o local; si s'ha de mantenir íntegra l'actual o se n'ha de fer una de nova; si's creu convenient exigir rigurosament el compliment; medis més fàcils de fer-la complir; medis de l'Estat; medis dels alcaldes, com la prohibició de vendre als mercats peix de determinat tamany, etc.

El qüestionari es prou extens per a que hi pugan intervenir els nostres pescadors en allò que creguin els pot beneficiar.

Convé que s'associïn, que's moguin com fan els altres si volen beneficiar-se amb la reforma que's vá a emprendre. Ara mateix, la Cambra de Comerç de Tarragona ha tingut d'informar en un assumpte de gran transcendència per a la vida dels mateixos pescadors sense quasi conèixer una opinió d'aquests. Ens referim a la futura creació ds ports secundaris per a abric de les barques de pescar.

Demanada a la Cambra la llur opinió sobre aquest extrem, và contestar a la superioritat, que al seu entendre—el de la Cambra—deurien establir-se ports d'abric i de refugi a les platges de Torredembarra i de Cambrils, per creure que així quedarfen resguardades les barques, desde les goles de l'Ebre a Calafell, i tenint per àncora major a la nostre badia al beil mig.

Vegin els nostres mariners i pescadors, tant aquells que pescan dintre del mar com els qui tenen els arts de les nostres platges, si els convé viure més temps en complert abandó, en greu perill de la seva existència primer, i de la seva industria pesquera després.

Nosaltres no fém avui sinó enterar-los de lo

que actualment s'està gestionant entre els de la classe llur; però si demà els cal el nostre modest setmanari per a la defensa de les gestions que arribin a proposar, poden comptar, no sols amb aquestes planes, sino també amb les nostres plomes, que si no tenen gaire cosa—o gens—de brillants, están en camvi famolenques de rascar per la justícia, i disposades sempre al servei de les causes nobles i honrades sien qui sien els qui les promoguin.

En aquesta tasca ens tindran els pescadors al seu servei.

R. DE LL.

* * *

De dependència mercantil

L'humil crida que's permeté fer, el qui això escriu, a tota la Dependència mercantil tarragonina, en lo nombre 2 d'aquet setmanari, per a la constitució en aquesta ciutat d'un Centre on estessin acullits tots els Dependents del comerç i de la industria i poder-se defensar degudament sempre que'ns volguessin exigir més del nostre deure, tingué un temps després la natural resonancia i, previa reunió, se nomenà una comissió encarregada de tots els treballs preliminars d'organització.

Aquesta comissió ha complert ja son comès i ha redactat i endreçat a tots els dependents del Comerç i de l'Industria de Tarragona una convocatori-circular que tinc el plaer de copiar a continuació per a coneixement de tothom:

«Sr. En, Present.—Distingit company: Volém creure que estarèu enterat de lo que de temps se vé parlant sobres la creació d'un *Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Industria*.

Ha madurat prou la idea de tal creació i'ns disposem ara a portar-la en el terreny de l'obra; però com no la podríem fer caminar sinó fos amb els esforços de tots els dependents del Comerç i de la Industria tarragonina que, creiem haurán de simpatitzar amb la fundació d'aital Centre, es per això que venim avui a demanar-vos que assistiu, diumenge dia 14 d'aquest més, a les 4 de la tarda, a la Cambra de Comerç d'aquesta ciutat, Apodaca, 34, primer, cedit galanment pel senyor President de la mateixa, a l'objecte de tractar d'una manera definitiva de la fundació d'eix «Centre» amb totes aquelles observacions que tingueu a bé fer per al major èxit de la futura entitat i per l'assoliment integral de la nostra classe, avui la més dispersa i la més necessitada.

Remerciant-vos per endevant la vostre assistència, ens plau saludar-vos en nom dels companys.—La Comissió organitzadora.—Tarragona 1 de Desembre de 1913.»

Seguidament i taladrat, va lo següent:

«A la Comissió organitzadora per a la fundació del *Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Industria*.—Enterat de la reunió que tindrà lloc el diumenge dia 14, a les quatre de la tarda, a la Cambra de Comerç, me plau enviarvos la meva adhesió i prometre'us la meva assistència.»

Els primers passos están quasi ja fets; el brí d'aquesta obra monumental está ja empeltat i arrelat, i ara tan sols manca qui la consolidi indefinidament, lo que es de creure será cosa molt fàcil, si's te en compte l'entusiasme que regna entre'ls dependents mercantils de quasi tot Tarragona.

Consti que no parlem apasionadament i diem això per que també en nostre idea hi ha peros com en tot. Aqueixos peros son els Dependents *semi-apoderats* de qualques cases de Comerç, puig ells creuen que quasi no son dependents perquè fa 10, 12 o 15 anys que son a la casa, i's consideren—ells mateixos—com a mitjos principals. Van molt equivocats en aital apreciació, puig ells no pensen, o no volen pensarhi, que les forces van minvant i que el dia de demà llur principal els pot despedir per no treure ja d'ells lo que'n treuria de les energies d'un jove, amb lo qual se trovarán aquets *semi-apoderats* al mitj del camí i amb les mans a les buxaques. Pensint-hi bé, puig el nostre Centre, com els ja creats, tots son per a remeiar en lo possible les inquietuts angustioses de nostres cesanties, contra el desamparo actual de nostra vellesa, en una paraula, contra la misèria nostra i dels nostres.

I ara a treballar tots i amb totes les nostres ener-

gíes per a la fundació i després per l'engrandiment del nostre «Centre Autonomista de Dependents de Comerç i de la Indústria de Tarragona».

UN DE LA CLASSE.

* * *

Les estacions

Tota la setmana s'ha parlat de la propera aprobació del projecte reformant i millorant les estacions de ferro-carrils, que, com indicàvem en el passat número, ha sigut remès al Ministeri de Foment. No sabem de moment lo que hi puga haver de veritat en certs rumors que corren; però, per si acàs, bò seria que la premsa anés orientant l'opinió pública a fi de que les determinacions i acords que s'haguessin de pendre, vegés tothom que s'inspirin en les necessitats i conveniències de Tarragona.

Es llarc el plet que la nostra ciutat vé sostenint amb les companyies dels ferro-carrils. I, podem dir-ho sense por de ningúns desmenteixi: sempre Tarragona ha sigut tractada amb una desconsideració i desdeny que's compagina ben poc amb les ventatges i atencions que s'han ofert sempre a les esmentades empreses, tant per part dels governs com de la població.

Després de tantes vexacions i vergonyes com hem patit, semblava que era arribada l'hora de conseguir justes compensacions. La patriòtica actitud de la Junta d'Obres del Port, impresionà de debò a la superioritat i d'aquí que vingués l'orde que la Divisió de ferro-carrils redactés un projecte d'acord amb les bases proposades per aquella entitat i que meresqueren l'adhesió de totes les corporacions tarragonines.

El projecte quedà llest i informat el passat istiu, i si bé s'apartava bon tros de lo consignat en les esmentades bases, se cregué d'alta conveniència pràctica acceptar-lo com a mínima aspiració de Tarragona. Així s'acabava per sempre més una qüestió tan enutjosa i, a l'ensem, s'afavoria al comerç ja prou castigat amb trabes i destorbs de tota mena.

Aquesta solució que, com hem dit, representava'l mínim de les aspiracions de Tarragona, partia de la supresió del pas a nivell de la Plaça d'Olòzaga. Les vies s'eixecaven a una alçada convenient i'l tranzít per l'esmentada plaça s'hauria fet d'igual manera que's realitza avui pel carrer de Pere Martell. Així també's preparava que, per al pervenir, els carrers de Rebolledo, Castellarnau i demés perpendiculars al carrer de Mar, poguessin comunicar directament amb el Port.

¿Es aquesta la solució que s'ha portat a la sanció del Ministeri de Foment?... No ho sabem fixament, però se'ns diu que nó i s'afegeix que, no sols no's suprimeix el pas a nivell de la Plaça d'Olòzaga, sino que'ls seus innegables inconvenients s'accentuen amb la col·locació de tres vies més. I això no hi ha dubte que fora, ademés d'un oprobi, una injustícia tremenda perque tot lo ordenat pel govern ha sigut a base de suprimir o al menys aminorar els inconvenients de dit pas a nivell.

Convé, doncs, que les nostres entitats i al davant d'elles l'Ajuntament, la Cambra de Comerç i la Junta d'Obres del Port, estiguin previngudes, car es aquesta una qüestió de vida o mort per a Tarragona i pot influir poderosament en son progrés i desenrotllo. Potser en molts anys no hem passat un moment de tanta transcendència com l'actual. I cal que'l nostre poble l'aprofiti pels beneficis que immediatament pot conseguir i més encara pels que obtindrien les generacions futures.

De moment, tenim la satisfacció de consignar que ha camençat a actuar una Comissió presidida per l'Alcalde i en la que hi ha representació de la Junta d'Obres del Port, de la Cambra de Comerç i del Centre Industrial.

* * *

Vida obrera

Tenim entès que entre alguns elements obrers de la localitat s'agita l'idea de celebrar una important reunió per a tractar d'evitar el constant augment en els lloguers dels pisos, que d'un quan temps ençà, ha adquirit tremendes proporcions.

Voldríem que la reunió esmentada, en cas de portar-se a terme, no's concretés a una platònica protesta contra'l procedir dels propietaris que abusen de les actuals circumstancies, perjudicant d'una manera principalíssima a classe obrera.

Tots els demòcrates i aimants de la justícia i del benestar social haurien de contribuir a buscar solucions directes i indirectes. I les corporacions econòmiques i l'Ajuntament deuren prestar el seu concurs en obra de tanta transcendència.

Nosaltres prometem dedicar a n'aquest assumpto tota l'a atenció que mereix.

Pròximament se celebrarà en un dels nostres teatres un mitin de solidaritat amb els obrers de Río Tinto que serà organitzat per la Federació Obrera, projectant-se amb aquest motiu una capta, els productes de la qual se remetràn als vaguistes d'aquelles mines juntament amb els donatius recullits en les associacions locals del proletariat.

La societat del ram metalúrgic ha enviat als esmentats obrers de Río Tinto, la cantitat de 9 pesetes, producte d'una suscripció.

Ahir a la nit i organitzat per la Secció ferroviaria de Reus (Nord), havia de tenir lloc a Borjes Blanques un mitin de propaganda societaria.

També aquesta tarde se celebrarà un mitin obrer a Alcover, que tindrà lloc en el hostatge de la Societat de Jornalers i Arrendadors Agrícois de aquella localitat.

La Joventut Socialista de Ribarroja presentarà una instancia al Governador civil de la provincia demanant el compliment de la Reial orde de 3 d'Agost de 1904, respecte a la constitució de la Junta local de reformes socials en l'esmentada vila riberenca.

Noves

Per a evitar les confusions que podrien esdevenir, creiem oportú fer remarcar que la persona elegida per al càrreg de Secretari de l'Agrupació Joventut Nacionalista Republicana d'aquesta ciutat, es nostre bon amic i company en Jaume Joan Pamies i Olivé.

Cada día son més nombroses les propostes de socis a l'U. N. R. i aumenta per consegüent la concurrència en els salons de la nostra entitat.

A seguir així, dintre poc l'U. N. R. serà la entitat política mes nodrida de Tarragona.

En la passada sessió del Ajuntament al saludar el nou Alcalde al Consistori, el regidor federal don Eduard Oliva, en nom de la minoria republicana, protestà del nomenament de R. O. com a atentatori a la llibertat del municipi.

Els regidors populars-regionalistes-carlins-anselmistes, escorregueren el bulto.

Es allò: avui per tú, demà per mí.

Durant les passades festes constantinianas hem pogut reparar que'ls arcs voltaics de les Rambles i demés carrers, així com les bombetes d'incandescència, funcionaben admirablement i donaven bona llum.

Això voldir que's deü unica i exclusivament a al fàbrica'l mal servei que's proporciona els días ordinaris, per lo qual esperem que'l nou Alcalde hi posarà correctiu, ja que no ho ha fè't l'Alcalde sortint.

Ai, dispensi, Sr. Prat. Ara no'ns recordàvem que tant vostè com el Sr. Guasch son de la mateixa Lliga... gasista i electricista.

S'ha iniciat una important millora en la greu malaltia que està sufrint la distingida esposa de nostre bon amic N'Agustí Palau. No cal dir quan desitjem se refermi fins a lograr un complet restabliment.

La Junta i cantaires de l'Orfeo tarragoní han acordat obsequiar al Mestre Director de la mateixa entitat D. Josep Gols, amb un àpat que tindrà lloc el vinent dissabte, a les 9 de la nit, per a festejar el

trionf assolit en les oposicions celebrades darrerament a Barcelona que donaren per resultat l'haver obtingut la plassa de Professor de Música de l'Escola Normal de Mestres de Tarragona.

En aquest àpat no hi podrán assistir més qu'els orfeonistes, Junta i socis protectors de l'Orfeo, puig tindrà caràcter de cosa íntima.

Per a més detalls, dirigir-se a la Junta de l'Orfeo, finses a divendres, día 12, a las 10 de la nit, en l'hostatge social de l'Orfeo.

El nou Alcalde de reial orde D. Josep Prat i Prats, ens participa en atent ofici'l seu nomenament i la presa de possessió i'ns ofereix la cooperació en quants assumptos se relacionin amb el servei public.

Agraim la finesa del nou Alcalde i desitgem que la seva gestió sia profitosa pels interessos de Tarragona, en la defensa dels quals sempre'ns trobarà disposats a secundar-lo.

La distinguida esposa de nostre bon amic el farmacéutic D. Joan Esbert ha donat a llum amb tota felicitat un preciós nen.

Que sia l'enhorabona.

Una bona colla d'amics i admiradors de nostre distingit company de causa En Bernabé Martí i Bonfarull, tracten d'obsequiar-lo amb la publicació d'un tomet reproduint ses més celebrades composicions poètiques.

Trobem encertadíssima l'idea i no cal dir que'ns hi associarem moral i materialment.

Recomanem als nostres lectors, i molt principalment a les senyores, no deixin de visitar el Saló de vendes «Al Día», establert de fa poc temps a la Rambla de San Joan, 40, principal.

La gran novetat dels gèneros que s'ofereixen al públic i les inmillorables condicions de venda, han fet d'aquell local punt de reunió de totes les famílies tarragonines, demostrant-se amb això que la instalació de l'esmentat establiment ha vingut a satisfèr una veritable necessitat.

Durant aquesta setmana les cloaques de la ciutat han despedit unes males olors insoportables. ¿No hi ha manera de evitar-ho?

La Gaceta del día 5 del mes corrent, publica l'anunci per a la subasta de 1.749 obligacions, Serie G. de l'emprèstit de 5.000.000 de pessetes pel que està autoritzada la Junta d'Obres de nostre Port, per Real decret de 21 d'Octubre de 1910.

Pròximament publicarem l'esmentat anunci.

SALÓ DE VENTES

AL DIA

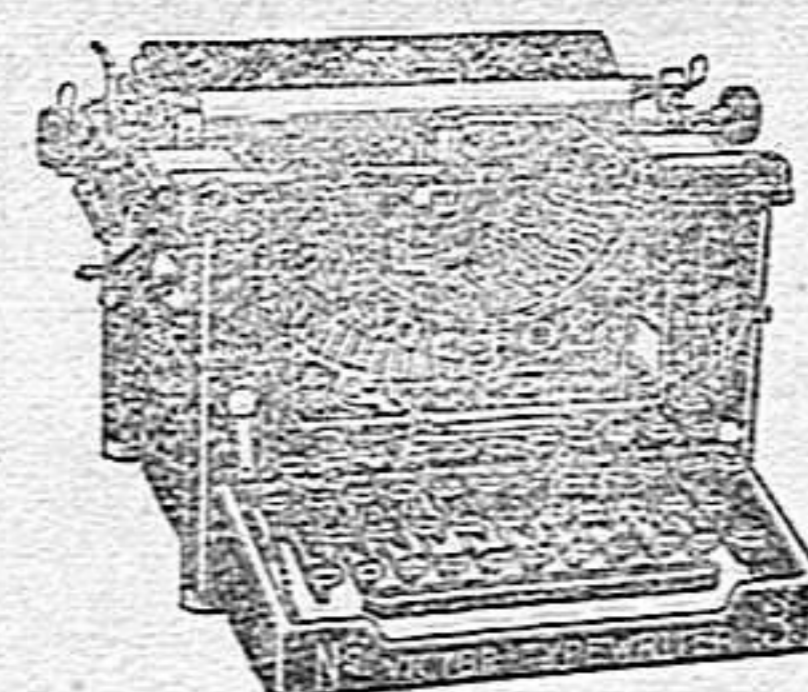
Novitats per a senyora i nenes en Merceria. — Confeccions — Pells. — Sombreros. — Bisuteria, etc., etc.

Gran assortit en PERFUMERIA. Immensa varietat en Broulats.

Se venen a pessés i a trosos. Preu fixe — Ventes al contat. — Sempre nou. — Continuament renovació.

Rambla de San Joan, 40, pral., 1.^a
TARRAGONA

Máquina d'escriure

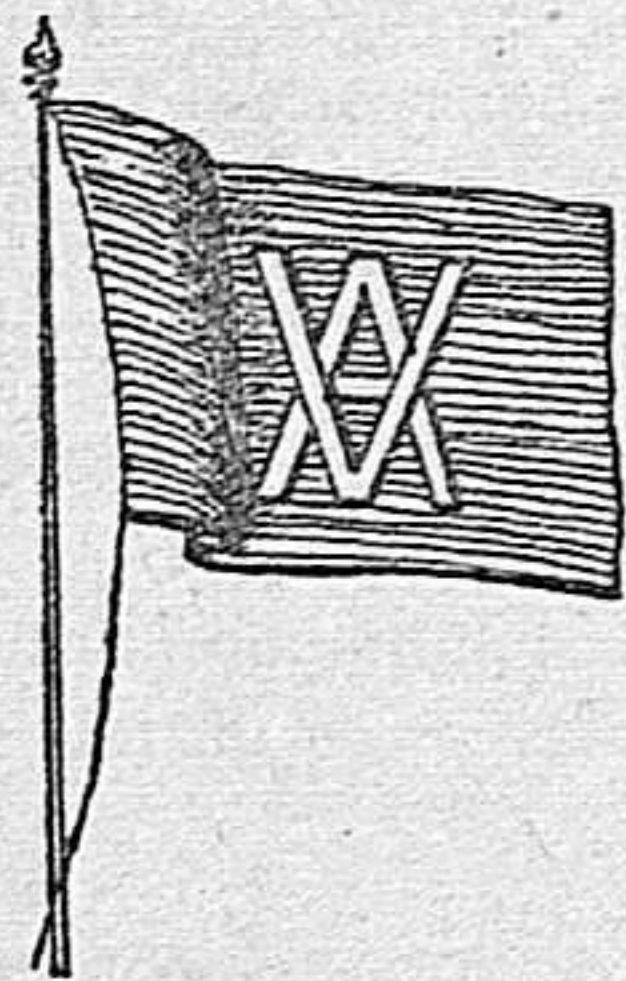
VICTOR

La més rápida

La més económic

La més perfeccionada

Per a informes i catàlegs dirigir-se al Representant a Tarragona, PERE OLIVELLA, Comte de Rius, 5. pral.

IBARRA Y C. S. en C.-SEVILLA

LINIA REGULAR DE GRANS VAPORS

Tots els dijous sortida fixa del port de **Tarragona** per a Valencia, Alacant, Cartagena, Almeria, Málaga, Cádiz (admetent càrrega per a Ayamonte i Illa Cristina), Huelva, Sevilla, Vigo, Villagarcía, Carril, Coruña, Ferrol, Avilés, Santander, Bilbao, Pasages i San Sebastián —Servei ràpid eventual per a Galícia i Nord d'Espanya amb escales a Valencia, Alacant, Málaga, Sevilla, Vigo, Coruña, Santander i Bilbao, empleant solsament **catorze dies** en el viatge.— S'expedeix coneixement directe per a Luarda i Sant Esteva Pravia amb trasbort al vapor **Luarda núm. 3** y per a Dunkerque als vapors de la Companyia Francesa **Denain & d'Anzin**.
Viatges extraordinaris a Palma de Mallorca.—Unic servei fíxo i setmanal per a Cette i Marsella tots els divendres.

PRÓCSIMES SORTIDES

PER A LA COSTA D'ESPANYA

Desembre 11	"Cabo Quejo"
" 18	"Cabo Roca"
" 25	"Cabo Oropesa"
Janer 1	"Cabo San Sebastián"
" 8	"Cabo Nao"

PER A CETTE I MARSELLA

Desembre 12	"Cabo Oropesa"
" 19	"Cabo San Sebastián"
" 26	"Cabo Nao"
Janer 2	"Cabo San Martín"
" 9	"Cabo San Vicente"

Per a més informes, a son consigratari **EN MARIAN PERES**, carrer Real, 32.-Telefon 45

C.^a de Seguros Generales de Dusseldorf
Segurs de transports

La New-York, de New-York

Companyia de segurs sobre la vida

L'UNION, de París

Companyia de segurs contra incendis.

L'Assicuratrice Italiana, de Milan

Companyia de segurs contra accidents.

La Continentale, de Mannheim

Segurs de transports.

Passeig de Colon, 11 i 12, Barcelona

SUBDIRECTOR A TARRAGONA

Macià Mallol Bosch, carrer de Mar, 1

Societat de socors mutuels

TARRAGONA I SA PROVINCIA

dels cassos de malaltia, vellesa, invalidesa, viudetat i mort
Inscripta en el Govern Civil i en la Comisaría general de Segurs, segons mana la Llei.

Director facultatiu: **Dr. Rabadà**

Per a més informes dirigir-se al domicili social:
Rambla St. Joan, 75, pral. De 10 a 12 i de 5 a 7

CLÍNICA Y CONSULTORI PER A LES MALALTIES DE LA DONA

Vies urinaries, Cirurgia operatoria, parts, electroterapia i anàlisis micro-químic d'orina i productes patològics.—Sero Reacció de Wassermann.—Aplicació del 606

Baix la direcció del Dr. Rabadà

Ex intern de l'Hospital de la Santa Creu, ex ajudant de la Policlínica del Dr. Fargas i Metge de les Cases de Socors de Barcelona

Consulta de 10 a 12 i de 5 a 7.—Per a obrers, de 7 i mitja a 8 i mitja nit.—Per a'ls pobres, franca, dilluns, dimecres i dissapte de 12 i mitja a 1 i mitja.

Rambla de Sant Joan, 75, principal.—TARRAGONA

FRANCISCO POTAU

Calçat fet

i a la mida

Rambla de Sant Joan, 52

MAGATZEM DE FERRETERIA

FUMISTERIA I QUINCALLA

Eines de totes classes.—Objectes per a regalos.—Articles per a magatzems de vins i olis

Macià Mallol Bosch, Carrer de Sant Agustí, 9

PAPERERIA I EFECTES D'ESCRITORI

— DE —

JOAN M. PIÑOL

Unió, 1 — TARRAGONA — Telefon 181

Gran assortit en llibres ratllats de totes menes i tamany.
Escribanies, Plumes Stilogràfiques, pesa-cartes, copiadors, etc.

Gran novetat en pitja-papers amb rellotje veritat.
Postals de totes menes i albums per a les meteixes.

PREUS SUMAMENT BARATOS

Fabricació especial

de sabó de moltes classes
d'oli d'oliva i de coco

J. Monserrat

Gobernador Gonzalez, 16 i 18

FITER Enciclopedia moderna catalana.—Edició Galach

Léxic Català.—Divulgació de termes tècnics, científics, d'arts i oficis.—Antecedents del ordre històric i geogràfic.—Observacions tecnològiques conexas ab els coneixements artístics, científics i literaris.—Biografies.

Obra que ha merescut grans elogis de un aplec de catalans il·lustres.

Cinc volums; presentació esmerada; planxes en relleu i or; obra genuinament catalana.—Venda a plassos (38 ptes.) i al comptat (35 ptes.)—Present de un moble simbòlic.

Diccionaris de totes les llengües: Català, Castellà, Espanyol-Francés i Francés-Espanyol, Anglès-Espanyol i Espanyol-Anglès.—**Pal·las**, última paraula en aquesta mena de publicacions.—**Diccionar. de Laurose**.

Venda y subscripció de tota mena de diaris y revistes espanyoles y extrangeres: **Centre de Suscripcions de Joan Munté, Kioscos Rambla St. Joan y Rambla St. Carles.**

MOSTELLE

— (RAIMOST) —

SUC DE RAIMS SENSE ALCOOL

The Grape Juice C.^o L.^d

Londres i Tarragona

El Vermouth més higiènic

Un exelent refresc

El millor aliment en les malalties i convalescencia.

Se ven per tot arrèu